

Ediție provizorie

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera întâi)

17 octombrie 2018(*)

„Trimitere preliminară – Sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (TVA) – Noțiunea de persoană impozabilă – Societate holding – Deducerea taxei achitate în amonte – Cheltuieli legate de prestări de servicii de consiliere efectuate în vederea achiziționării de acțiuni ale unei alte societăți – Intenția societății dobânditoare de a furniza servicii de administrare societății în întregime – Lipsa furnizării unor asemenea servicii – Dreptul de deducere a TVA-ului care a grevat prestările de servicii efectuate”

În cauza C-249/17,

având ca obiect o cerere de decizie preliminară formulată în temeiul articolului 267 TFUE de Supreme Court (Curtea Supremă, Irlanda), prin decizia din 8 mai 2017, primită de Curte la 12 mai 2017, în procedura

Ryanair Ltd

împotriva

The Revenue Commissioners,

CURTEA (Camera întâi),

compusă din doamna R. Silva de Lapuerta, vicepreședinte, îndeplinind funcția de președinte al Camerei întâi, și domnii J.-C. Bonichot, A. Arabadjiev, E. Regan și C. G. Fernlund (raportor), judecători,

avocat general: doamna J. Kokott,

grefier: doamna R. Șereș, administrator,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 14 martie 2018,

luând în considerare observațiile prezentate:

- pentru Ryanair Ltd, de T. Mc Namara, solicitor, de R. Aylward, BL, și de M. Hayden, SC;
- pentru The Revenue Commissioners, de M. Browne, de L. Williams și de A. Joyce, în calitate de agenți;
- pentru Irlanda, de M. Browne, de L. Williams și de A. Joyce, în calitate de agenți, asistați de S. Davey, solicitor, de Ú. Tighe, BL, și de G. Clohessy, SC;
- pentru Comisia Europeană, de N. Gossement și de R. Lyal, în calitate de agenți,

după ascultarea concluziilor avocatului general în ședința din 3 mai 2018,

pronun?? prezenta

Hot?râre

1 Cererea de decizie preliminar? prive?te interpretarea articolelor 4 ?i 17 din A ?asea directiv? 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legisla?iilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri – sistemul comun al taxei pe valoarea ad?ugat?: baza unitar? de evaluare (JO 1977, L 145, p. 1, denumit? în continuare „A ?asea directiv?”).

2 Aceast? cerere a fost formulat? în cadrul unui litigiu între Ryanair Ltd, pe de o parte, ?i Revenue Commissioners (administra?ia fiscal?, Irlanda), pe de alt? parte, cu privire la refuzul acesteia din urm? de a acorda societ??ii Ryanair deducerea taxei pe valoarea ad?ugat? (TVA) achitate în amonte pentru prest?rile de servicii de consiliere la care aceasta a recurs în cadrul unei oferte publice de cump?rare (OPC) a unei societ??i.

Cadrul juridic

3 Articolul 2 alineatul (1) din A ?asea directiv? supune TVA?ului livr?rile de bunuri ?i prest?rile de servicii efectuate cu titlu oneros pe teritoriul ??rii de o persoan? impozabil? care ac?ioneaz? ca atare.

4 Articolul 4 alineatele (1) ?i (2) din aceast? directiv? prevede:

„(1) «Persoan? impozabil?» înseamn? orice persoan? care, în mod independent, desf??oar? în orice loc orice activitate economic? men?ionat? la alineatul (2), indiferent de scopul sau rezultatele activit??ii respective.

(2) Activit??ile economice men?ionate la alineatul (1) cuprind toate activit??ile produc?torilor, comercian?ilor sau persoanelor care presteaz? servicii, inclusiv activit??ile miniere ?i activit??ile agricole ?i activit??ile prestate în cadrul profesiunilor liberale. Exploatarea bunurilor corporale sau necorporale în scopul ob?inerii de venituri cu caracter de continuitate este de asemenea considerat? activitate economic?.” [traducere neoficial?]

5 În temeiul articolului 10 alineatul (2) primul paragraf din directiva men?ionat?, „[f]aptul generator intervine ?i taxa devine exigibil? atunci când sunt livrate bunurile sau sunt prestate serviciile.” [traducere neoficial?]

6 Articolul 17 din aceea?i directiv?, intitulat „Originea ?i sfera de aplicare a dreptului de deducere”, prevede la alineatul (1) c? dreptul de deducere ia na?tere în momentul în care taxa deductibil? devine exigibil?.

7 Articolul 17 alineatul (2) litera (a) din A ?asea directiv? prevede c?, în m?sura în care bunurile ?i serviciile sunt utilizate în scopul opera?iunilor sale taxabile, persoana impozabil? are dreptul de a deduce din taxa pe care o datoreaz? TVA?ul datorat sau achitat pentru bunurile care îi sunt sau care urmeaz? a?i fi livrate ?i pentru serviciile care îi sunt sau urmeaz? a?i fi prestate de o alt? persoan? impozabil?.

Litigiul principal ?i întreb?rile preliminare

8 În cursul anului 2006, compania aerian? Ryanair a lansat o OPC privind totalitatea ac?iunilor unei alte companii aeriene (denumit? în continuare „societate??int?”). Ea a efectuat, cu aceast? ocazie, cheltuieli legate de prest?rile de servicii de consiliere ?i de alte servicii legate de achizi?ia preconizat? (denumite în continuare „prest?rile de servicii în litigiu”). Aceast? opera?iune

nu a putut fi îns? pe deplin realizat? din ra?iuni care ?ineau de respectarea dreptului concuren?ei, astfel încât Ryanair nu a putut dobândi decât o parte din capitalul social al societ??ii??int?.

9 Ryanair a solicitat deducerea TVA?ului achitat în amonte în leg?tur? cu aceste cheltuieli invocând faptul c? inten?ia sa, dup? ce a preluat controlul societ??ii??int?, era de a interveni în administrarea acesteia din urm? furnizându?i prest?ri de servicii de administrare supuse TVA?ului.

10 Întrucât administra?ia fiscal? a refuzat această deducere, Ryanair a introdus o ac?iune la Tax Appeals Commission (Comisia de solu?ionare a c?ilor de atac în materie fiscal?, Irlanda), care a respins această ac?iune. Ryanair a introdus o a doua ac?iune la Circuit Court (Tribunalul de Circuit, Irlanda), care a urmat de asemenea pozi?ia ap?rat? de administra?ia fiscal?. Circuit Court (Tribunalul de Circuit) a sesizat îns? High Court (Înalta Curte, Irlanda) cu o trimitere pentru aviz. Întrucât această din urm? instan?? a aprobat decizia Circuit Court (Tribunalul de Circuit), Ryanair a formulat apel la Supreme Court (Curtea Suprem?, Irlanda).

11 Instan?a de trimitere se întreab? în esen?? cum se coreleaz? Hot?rârea din 14 februarie 1985, Rompelman (268/83, EU:C:1985:74), privind deductibilitatea TVA?ului achitat în cadrul preg?tirii unei activit??i economice, cu Hot?rârea din 27 septembrie 2001, Cibo Participations (C?16/00, EU:C:2001:495), privind dreptul unei societ??i holding de a deduce TVA?ul care a grevat prest?rile de servicii care i?au fost furnizate în amonte în cadrul dobândirii unor participa?ii în una dintre filialele sale.

12 În aceste condi?ii, Supreme Court (Curtea Suprem?) a hot?rât s? suspende judecarea cauzei ?i s? adreseze Cur?ii urm?toarele întreb?ri preliminare:

„1) Inten?ia de a presta în viitor servicii de administrare unei societ??i a c?rei achizi?ionare se urm?re?te (în cazul succesului acestei achizi?ion?ri) poate fi suficient? pentru a dovedi c? dobânditorul poten?ial desf??oar? o activitate economic? în sensul articolului 4 din [A ?asea directiv?], astfel încât TVA?ul suportat de acesta din urm? pentru bunurile sau serviciile furnizate în vederea facilit?rii achizi?iei s? poat? fi considerat eventual ca fiind TVA în amonte de activitatea economic? preconizat? de prestare a unor asemenea servicii de administrare?

2) Poate exista o «leg?tur? direct? ?i imediat?» suficient?, conform cerin?ei identificate de Curte în [Hot?rârea din 27 septembrie 2001, Cibo Participations (C?16/00, EU:C:2001:495)], între serviciile profesionale prestate în contextul unei asemenea achizi?ii poten?iale ?i serviciile în aval, care constau în prestarea poten?ial? de servicii de administrare societ??ii a c?rei achizi?ionare este urm?rit? (în cazul succesului acestei achizi?ion?ri), de natur? s? permit? o deducere a TVA?ului datorat pentru serviciile profesionale respective?”

Cu privire la întreb?rile preliminare

13 Prin intermediul întreb?rilor formulate, care trebuie s? fie examinate împreun?, instan?a de trimitere solicit? în esen?? s? se stabileasc? dac? articolele 4 ?i 17 din A ?asea directiv? trebuie interpretate în sensul c? ele confer? unei societ??i precum cea în discu?ie în litigiul principal, care are inten?ia s? achizi?ioneze totalitatea ac?iunilor unei alte societ??i în vederea exercit?rii unei activit??i economice care const? în furnizarea c?tre aceasta din urm? a unor prest?ri de servicii de administrare supuse TVA?ului, dreptul de a deduce TVA?ul achitat în amonte aferent cheltuielilor legate de prest?ri de servicii de consiliere efectuate în cadrul unei OPC, chiar dac? s?a dovedit c? această activitate economic? nu a fost realizat?.

14 Cu titlu introductiv, trebuie ar?tat c? Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea ad?ugat? (JO 2006, L 347, p. 1, Edi?ie special?, 09/vol. 3, p. 7), care a intrat în vigoare la 1 ianuarie 2007, a abrogat A ?asea directiv? f?r? a aduce

schimburi de fond în raport cu aceasta. Rezultă că, întrucât dispozițiile pertinente ale celei de A șasea directive au un conținut în esență identic cu cele ale Directivei 2006/112, jurisprudența Curții cu privire la aceasta din urmă este aplicabilă și celei de A șasea directive.

15 Pentru a răspunde la întrebările adresate, trebuie să se determine dacă o societate care are intenția de a achiziționa totalitatea acțiunilor unei alte societăți în vederea exercitării unei activități economice care constă în furnizarea către aceasta din urmă a unor prestări de servicii de administrare supuse TVA-ului poate fi considerată o persoană impozabilă în sensul articolului 4 din A șasea directivă și, dacă este cazul, pe de o parte, dacă ea a acționat în calitate de persoană impozabilă atunci când i-au fost furnizate prestările de servicii în litigiu și, pe de altă parte, dacă și în ce măsură TVA-ul achitat în amonte aferent cheltuielilor efectuate pentru asemenea servicii este deductibil.

16 Trebuie amintit, în primul rând, că o societate al cărei unic obiect este dobândirea unei participații în alte societăți fărâ ca aceasta să se amestece direct sau indirect în administrarea acestor societăți nu are nici calitatea de persoană impozabilă în scopuri de TVA, în sensul articolului 4 din A șasea directivă, nici dreptul de deducere, potrivit articolului 17 din această directivă. Astfel, simpla achiziție și simpla deținere de părți sociale nu constituie, în sine, o activitate economică în sensul celei de A șasea directive care să confere autorului lor calitatea de persoană impozabilă, întrucât simpla dobândire de participații financiare în alte întreprinderi nu constituie o exploatare a unui bun în vederea producerii unor venituri cu caracter de continuitate. Astfel, perceperea unui eventual dividend, fruct al acestei participații, rezultă din simpla proprietate a bunului (Hotărârea din 30 mai 2013, X, C-651/11, EU:C:2013:346, punctul 36, precum și Hotărârea din 16 iulie 2015, Larentia + Minerva și Marenave Schiffahrt, C-108/14 și C-109/14, EU:C:2015:496, punctul 19, precum și jurisprudența citată).

17 Situația este diferită atunci când participația este însoțită de o imixtiune directă sau indirectă în administrarea societăților în care a avut loc dobândirea de participații, dacă aceasta implică efectuarea unor operațiuni supuse TVA-ului precum prestarea de servicii administrative, financiare, comerciale și tehnice, fărâ a se aduce atingere drepturilor de înțorului participațiilor, în calitatea sa de acționar sau de asociat (a se vedea în acest sens Hotărârea din 30 mai 2013, X, C-651/11, EU:C:2013:346, punctul 37, precum și Hotărârea din 16 iulie 2015, Larentia + Minerva și Marenave Schiffahrt, C-108/14 și C-109/14, EU:C:2015:496, punctele 20 și 21, precum și jurisprudența citată).

18 Pe de altă parte, dat fiind că activitățile economice în sensul celei de A șasea directive pot consta în mai multe acte consecutive, activitățile pregătitoare trebuie deja să fie imputate activităților economice (Hotărârea din 29 februarie 1996, INZO, C-110/94, EU:C:1996:67, punctul 15 și jurisprudența citată). Astfel, orice persoană care are intenția, confirmată de elemente obiective, să înceapă în mod independent o activitate economică și care efectuează primele cheltuieli de investiții în acest scop trebuie considerată o persoană impozabilă (Hotărârea din 8 iunie 2000, Breitsohl, C-400/98, EU:C:2000:304, punctul 34, și Hotărârea din 14 martie 2013, Ablesio, C-527/11, EU:C:2013:168, punctul 25, precum și jurisprudența citată).

19 Rezultă că o societate care efectuează acte pregătitoare care se înscriu în cadrul unui proiect de achiziționare a unor acțiuni ale unei alte societăți cu intenția de a desfășura o activitate economică ce constă în imixtiunea în administrarea acesteia din urmă prin furnizarea unor prestări de servicii de administrare supuse TVA-ului trebuie să fie considerată persoană impozabilă, în sensul celei de A șasea directive.

20 În speță, din dosarul de care dispune Curtea reiese că, prin achiziționarea acțiunilor societății înt, intenția Ryanair era să îi furnizeze acesteia din urmă servicii de prestări de servicii de administrare supuse TVA-ului și, prin aceasta, să desfășoare o activitate economică în

sensul celei de A ?asea directive. Prin urmare, este necesar s? se concluzioneze c? Ryanair trebuie, în cadrul acestei achizi?ii, s? fie considerat? persoan? impozabil?, în sensul celei de A ?asea directive.

21 În ceea ce prive?te, în al doilea rând, dreptul de deducere, rezult? din articolul 17 din A ?asea directiv? c?, în m?sura în care persoana impozabil?, ac?ionând ca atare în momentul în care dobânde?te un bun sau prime?te un serviciu, utilizeaz? acest bun sau acest serviciu în scopul opera?iunilor sale taxabile, ea este autorizat? s? deduc? TVA?ul datorat sau achitat pentru bunul respectiv sau pentru serviciul respectiv. Conform articolului 10 alineatul (2) primul paragraf ?i articolului 17 din A ?asea directiv?, acest drept de deducere ia na?tere în momentul în care taxa devine exigibil?, cu alte cuvinte la momentul livr?rii bunului sau la momentul la care este efectuat? prestarea de servicii (Hot?rârea din 22 martie 2012, Klub, C?153/11, EU:C:2012:163, punctul 36 ?i jurispruden?a citat?).

22 Dreptul de deducere prev?zut la articolul 17 ?i urm?toarele din A ?asea directiv? face parte integrant? din mecanismul TVA?ului ?i, în principiu, nu poate fi limitat. Acesta se exercit? imediat pentru totalitatea taxelor aplicate opera?iunilor efectuate în amonte (Hot?rârea din 14 septembrie 2017, Iberdrola Inmobiliaria Real Estate Investments, C?132/16, EU:C:2017:683, punctul 25 ?i jurispruden?a citat?).

23 Astfel, regimul deducerilor urm?re?te s? degreveze în întregime întreprinz?torul de sarcina TVA?ului datorat sau achitat în cadrul tuturor activit??ilor sale economice. Sistemul comun al TVA?ului garanteaz?, prin urmare, neutralitatea în ceea ce prive?te sarcina fiscal? corespunz?toare tuturor activit??ilor economice, indiferent de finalitatea sau de rezultatele acestora, cu condi?ia ca activit??ile men?ionate s? fie, în principiu, ele însele supuse TVA?ului (Hot?rârea din 14 septembrie 2017, Iberdrola Inmobiliaria Real Estate Investments, C?132/16, EU:C:2017:683, punctul 26 ?i jurispruden?a citat?).

24 Principiul neutralit??ii TVA?ului în ceea ce prive?te sarcina fiscal? a întreprinderii impune ca primele cheltuieli de investi?ii efectuate pentru nevoile ?i în perspectiva unei întreprinderi s? fie considerate activit??i economice ?i ar fi contrar acestui principiu ca activit??ile men?ionate s? nu înceap? decât în momentul în care ia na?tere venitul taxabil. Orice alt? interpretare ar pune în sarcina operatorului costul TVA?ului în cadrul activit??ii sale economice f?r? a?i da posibilitatea de a?i deduce ?i ar conduce la o distinc?ie arbitrar? între cheltuielile de investi?ii efectuate pentru nevoile unei întreprinderi dup? cum acestea sunt efectuate înainte de exploatarea sa efectiv? sau în cursul acestei exploata?ri (Hot?rârea din 21 martie 2000, Gabalfria ?i al?ii, C?110/98-C?147/98, EU:C:2000:145, punctul 45, precum ?i jurispruden?a citat?).

25 În plus, dreptul de deducere, odat? n?scut, r?mâne dobândit chiar dac?, ulterior, activitatea economic? preconizat? nu a fost realizat? ?i, prin urmare, nu a condus la opera?iuni taxabile (Hot?rârea din 29 februarie 1996, INZO, C?110/94, EU:C:1996:67, punctul 20) sau persoana impozabil? nu a putut utiliza bunurile ?i serviciile care au dat drept de deducere în cadrul unor opera?iuni taxabile din cauza unor împrejur?ri str?ine de voin?a sa (Hot?rârea din 8 iunie 2000, Midland Bank, C?98/98, EU:C:2000:300, punctul 22, ?i Hot?rârea din 15 ianuarie 1998, Ghent Coal Terminal, C?37/95, EU:C:1998:1, punctul 20). O interpretare diferit? a Directivei TVA ar fi contrar? principiului neutralit??ii TVA?ului în ceea ce prive?te sarcina fiscal? a întreprinderii. Aceasta ar putea conduce, în cadrul tratamentului fiscal al acelorai activit??i de investi?ii, la diferen?e nejustificate între întreprinderi care realizeaz? deja opera?iuni taxabile ?i altele care încearc?, prin intermediul unor investi?ii, s? înceap? activit??i ce vor fi sursa unor opera?iuni taxabile. De asemenea, ar fi stabilite diferen?e arbitrare între aceste din urm? întreprinderi, întrucât acceptarea definitiv? a deducerilor ar depinde de aspectul de a?i dac? asemenea investi?ii dau na?tere sau nu unor opera?iuni taxabile (Hot?rârea din 29 februarie 1996, INZO,

C-110/94, EU:C:1996:67, punctul 22).

26 Pe de altă parte, potrivit unei jurisprudențe constante, existența unei legături directe și imediate între o anumită operațiune în amonte și una sau mai multe operațiuni în aval care dau drept de deducere este, în principiu, necesară pentru ca un drept de deducere a TVA-ului în amonte să îi fie recunoscut persoanei impozabile și pentru a determina întinderea unui asemenea drept. Dreptul de deducere a TVA-ului aplicat achizițiilor de bunuri sau de servicii în amonte presupune ca sumele cheltuite pentru achiziția acestora să facă parte din elementele constitutive ale prețului operațiunilor impozitate în aval care dau drept de deducere (Hotărârea din 14 septembrie 2017, Iberdrola Inmobiliaria Real Estate Investments, C-132/16, EU:C:2017:683, punctul 28 și jurisprudența citată).

27 Un drept de deducere este, cu toate acestea, admis în favoarea persoanei impozabile, chiar în absența unei legături directe și imediate între o anumită operațiune în amonte și una sau mai multe operațiuni în aval care dau drept de deducere, atunci când costul serviciilor în cauză face parte dintre cheltuielile generale ale persoanei impozabile și reprezintă, ca atare, elemente constitutive ale prețului bunurilor și serviciilor pe care aceasta le furnizează. Astfel, asemenea costuri au o legătură directă și imediată cu ansamblul activității economice a persoanei impozabile (Hotărârea din 14 septembrie 2017, Iberdrola Inmobiliaria Real Estate Investments, C-132/16, EU:C:2017:683, punctul 29 și jurisprudența citată).

28 În cadrul aplicării criteriului legăturii directe, care cade în sarcina administrațiilor fiscale și a instanțelor naționale, este obligată acestora să țină seama de toate împrejurările în care s-au derulat operațiunile în discuție și să ia în considerare numai operațiunile care sunt în mod obiectiv legate de activitatea taxabilă a persoanei impozabile. Existența unei asemenea legături trebuie astfel să fie apreciată având în vedere conținutul obiectiv al operațiunii în cauză (Hotărârea din 14 septembrie 2017, Iberdrola Inmobiliaria Real Estate Investments, C-132/16, EU:C:2017:683, punctul 31 și jurisprudența citată).

29 În schimb, în cazul în care bunuri sau servicii achiziționate de o persoană impozabilă au legătură cu operațiuni scutite sau care nu intră în domeniul de aplicare al TVA-ului, nu va fi percepută nicio taxă în aval și nu va fi dedusă nicio taxă în amonte (Hotărârea din 14 septembrie 2017, Iberdrola Inmobiliaria Real Estate Investments, C-132/16, EU:C:2017:683, punctul 30 și jurisprudența citată).

30 Rezultă că, pentru ca TVA-ul achitat să poată fi dedus în integralitatea sa, trebuie ca cheltuielile efectuate să îi fi avut, în principiu, cauza exclusiv în activitatea economică preconizată, și anume furnizarea în favoarea societății în cauză a unor prestări de servicii de administrare supuse TVA-ului (a se vedea în acest sens Hotărârea din 8 februarie 2007, Investrand, C-435/05, EU:C:2007:87, punctele 33 și 36, Hotărârea din 13 martie 2008, Securenta, C-437/06, EU:C:2008:166, punctele 29 și 30, precum și Hotărârea din 16 iulie 2015 Larentia + Minerva și Marenave Schiffahrt, C-108/14 și C-109/14, EU:C:2015:496, punctul 25). În ipoteza în care aceste cheltuieli ar fi legate în parte și de o activitate scutită sau fără caracter economic, TVA-ul achitat pentru aceste cheltuieli nu ar putea fi dedus decât parțial (a se vedea în acest sens Hotărârea din 6 septembrie 2012, Portugalia Telecom, C-496/11, EU:C:2012:557, punctele 46 și 47, precum și Hotărârea din 16 iulie 2015, Larentia + Minerva și Marenave Schiffahrt, C-108/14 și C-109/14, EU:C:2015:496, punctele 28-30).

31 În speță, din dosarul de care dispune Curtea reiese că prestările de servicii în litigiu au fost furnizate societății Ryanair în condițiile în care aceasta, prin achiziția preconizată a unor acțiuni ale societății în cauză, intenționa să desfășoare o activitate economică ce consta în a furniza acestei din urmă societăți prestări de servicii de administrare supuse TVA-ului. Astfel, rezultă, pe de o parte, că Ryanair a acționat în calitate de persoană impozabilă în momentul în care a

efectuat cheltuielile aferente prestărilor de servicii în litigiu. Pentru acest motiv, Ryanair beneficiază, așadar, în principiu, de dreptul de a deduce imediat TVA-ul achitat pentru aceste prestații de servicii, chiar dacă, în cele din urmă, această activitate economică, ce trebuia să conducă la operațiuni taxabile, nu a fost realizată și, prin urmare, nu a condus la astfel de operațiuni. Pe de altă parte, în ceea ce privește condițiile de exercitare a dreptului de deducere și, mai precis, întinderea acestui drept, cheltuielile efectuate în vederea achiziționării acțiunilor societății trebuie să fie analizate ca fiind imputabile realizării activității economice menționate, care constă în realizarea unor operațiuni care dau drept de deducere. În acest sens, cheltuielile menționate au o legătură directă și imediată cu ansamblul acestei activități economice și, prin urmare, fac parte din cheltuielile generale ale acesteia. În consecință, TVA-ul aferent acestora dă drept de deducere integrală.

32 Având în vedere ansamblul considerațiilor care precedă, trebuie să se răspundă la întrebările adresate că articolele 4 și 17 din A șasea directivă trebuie interpretate în sensul că acestea conferă unei societăți precum cea în discuție în litigiul principal, care are intenția să achiziționeze totalitatea acțiunilor unei alte societăți în vederea desfășurării unei activități economice care constă în ași furniza acesteia din urmă prestații de servicii de administrare supuse TVA-ului, dreptul de a deduce, în integralitatea sa, TVA-ul achitat în amonte aferent cheltuielilor referitoare la prestații de servicii de consiliere efectuate în cadrul unei OPC, chiar dacă s-a dovedit că această activitate economică nu a fost realizată, cu condiția ca aceste cheltuieli să îsi aibă cauza exclusiv în activitatea economică preconizată.

Cu privire la cheltuielile de judecată

33 Întrucât, în privința părților din litigiul principal, procedura are caracterul unui incident survenit la instanța de trimitere, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații Curții, altele decât cele ale părților menționate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera întâi) declară:

Articolele 4 și 17 din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri – sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare trebuie interpretate în sensul că acestea conferă unei societăți precum cea în discuție în litigiul principal, care are intenția să achiziționeze totalitatea acțiunilor unei alte societăți în vederea desfășurării unei activități economice care constă în ași furniza acesteia din urmă prestații de servicii de administrare supuse taxei pe valoarea adăugată (TVA), dreptul de a deduce, în integralitatea sa, TVA-ul achitat în amonte aferent cheltuielilor referitoare la prestații de servicii de consiliere efectuate în cadrul unei oferte publice de cumpărare, chiar dacă s-a dovedit că această activitate economică nu a fost realizată, cu condiția ca aceste cheltuieli să îsi aibă cauza exclusiv în activitatea economică preconizată.

Semnături

* Limba de procedură: engleza.